

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ - עו"ד שרה שר-לב

לבין:

הנקבל

ד"ר דוד אדיבי

ע"י ב"כ - עו"ד אביתר גולני

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ד"ר דוד אדיבי (להלן – ד"ר אדיבי או הנקבל), היה בתקופה הרלוונטית רופא אורטופד מומחה, שעבד בבית החולים וולפסון וכן היה בעל מרפאה פרטית. במקביל, שימש הנקבל החל משנת 1996 כפוסק בוועדות רפואיות של המוסד לביטוח לאומי.

החל משנת 2000 נוצר קשר בין הנקבל לבין אדם בשם ~~שמו~~ ובשנים 2000 – 2001 נתן הנקבל חוות-דעת אורטופדיות בעניינו למל"ל. הנקבל גם בחן וייעץ בענייני קרוביו ומכריו של צמח לעניין דרגות נכות, מכוח חוק הביטוח הלאומי, כאשר במקביל, בדק ~~את~~ את המועדים בהם משמש הנקבל כפוסק בוועדות, על-מנת שיוכל להפנות אנשים ולדאוג שעניינם יתברר בוועדות בהן מכהן הנקבל, דוקא.

בתמורה לעשים הללו, קיבל הנקבל ~~מ~~ בשלוש-ארבע הזדמנויות סכומי כסף במעטפות בסכומים שנעו בין 500 ל- 1,000 ש"ח ומכונת קפה, "שגדמו ~~ל~~ להאמין כי בתמורה, יפעל הנקבל עבור האחרים בוועדות הרפואיות בשבתו בהן כפוסק".

מעשיו של הנקבל התגלו רק בשנת 2007.

פסק הדין

2. בגין מעשים אלה, הוגש נגד ד"ר אדיבי כתב אישום לבית משפט השלום בראשון לציון (ת.פ. 2674/08), בו יוחסה לו מלכתחילה, עבירת שוחד, אולם כתב האישום תוקן ועבירה זו נמחקה. ביהמ"ש הרשיע אותו, לאחר שהודה בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 415 סיפא בצירוף סעיפים לחוק העונשין, התשל"ז-1977; ועבירה של של מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין.

בגזר הדין קבע בית משפט השלום, בין היתר:

"...אמנם המרמה נעשתה כלפי ~~המל"ל~~ ולא כלפי המל"ל ולמעשה הקופה הציבורית לא נפגעה, אך הכספים שולמו לנאשם מתוך כוונה שיטח את חוות דעתו כפוסק בוועדות המל"ל ובכך למעשה ימעל בתפקידו. עוד עולה כי הנאשם נתן ייעוץ למטופלים בניגוד להוראתם בפני הוועדה והדריך אותם כיצד לנהוג, על מנת שיפסקו להם אחוזי נכות. חומרת העבירות באה לידי ביטוי בכך שיש בביצועו כדי לפגוע באמון הציבור, ברשויות השלטון ובניקיון כפיהם..." (עמוד 7 לגזר הדין).

בית המשפט התחשב לקולה בכך, שהנקבל הרשעה מתפקידו, הן בבית החולים והן כפוסק בוועדות המל"ל "והמערכת הציבורית הוקיעה אותו מתוכה". כמו-כן, התחשב בהודאתו באשמות ובהרעה שחלה במצב בריאותו. לאור נסיבות העבירות והעבריינות בכללותן, הטיל ביהמ"ש על הנאשם את הענשים הבאים:

שלושה חודשי מאסר בפועל שיירוצו בעבודות שרות;
ששה חודשי מאסר על-תנאי;
קנס כספי בסך 7,500 ש"ח.

עוד קבע בית המשפט כי יש בעבירות בהן הורשע משום קלון.

דו"ח ועדת המשמעת

3. בעקבות הרשעתו של ד"ר אדיבי בבית המשפט, הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ד"ר בועז לב, ביום 7.12.10, קובלנה כנגדו, בגין עבירה לפי סעיף 41 (5) לפקודת הרופאים. לאחר שהרשיעה את הנקבל בעבירות שיוחסו לו, בהסתמך על הודאתו בעבירה שיוחסה לו, שקלה הוועדה את נסיבות מעשיו החמורים, מחז גיסא, ואת נסיבותיו האישיות, מאידך גיסא.

הוועדה התרשמה כי הנקבל שילם מחיר כבד על מעשיו, הן במישור המקצועי והן במישור הפלילי. עבודתו ורוב עיסוקיו המקצועיים "באו לקץ דרכם קודם זמנם", כלשון הוועדה, וככל הנראה נפגעו גם זכויות הפנסיה שלו.

לחומרה ציינה הוועדה, כי:

"אין ספק שבהתנהגותו נשוא הקובלנה גרם הנקבל לפגיעה בתדמיתו ובכבודו של מקצוע הרפואה, ובעיקר באמון שהוא מרכיב חיוני בתפקידו של רופא... לא בכדי קבע ביהמ"ש כי בעבירות בהן הורשע הנקבל יש קלון" (עמוד 3 לדוח הוועדה).

לאחר שבחנה גם את הפסיקה הקיימת במקרים דומים של רופאים שסרחו והורשעו בעבירות פליליות דומות, המליצה הוועדה בפני שר הבריאות, בדו"ח מיום 24.11.11, להתלות את רישונו של הנקבל למשך שלושה חודשים.

סמכותו של שר הבריאות לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים הואצלה לי ביום 22 נובמבר 2011, ולהלן החלטתי.

החלטה

5. שיקולי הוועדה בבואה להטיל על הנקבל אמצעי משמעת ראוי מקובלים עליי, לאחר שהוועדה התחשבה הן בחומרת מעשיו של הנקבל, מצד אחד, והן בנסיבותיו האישיות ובעובדה שנענש כבר בגין מעשיו, מהצד האחר.

בסופו של יום, לא הוכח קשר בין התנהגותו הפסולה של הנקבל בפרשה זו, לבין החלטות שניתנו על-ידו כפוסק בוועדות המל"ל. לאמור, למרות התנהגותו הנלוזה, לא הוכח שהנקבל סטה מן השורה בעת ששימש כפוסק בוועדות, כתוצאה מהכספים ששולמו לו.

הנני מחליט להתלות את רישיונו של ד"ר דוד אדיבי לעסוק ברפואה למשך שלושה (3) חדשים, החל מיום 1.01.2012.

ניתנה היום 8.12.11, יב כסלו התשע"ב.

המזכירות תעביר לצדדים העתק החלטה זו.

אמנון סטרשטיין, שופט (בדימוס)